

Punkta Mt 21, 33-43

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu:

«Posłuchajcie innej przypowieści. Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał.

Gdy nadszedł czas zbiorów, posłał swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili jego sługi i jednego obili, drugiego zabili, trzeciego zaś ukamienowali. Wtedy posłał inne sługi, więcej niż za pierwszym razem, lecz i z nimi tak samo postąpili. W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna.

Lecz rolnicy, zobaczywszy syna, mówili do siebie: „To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a posiadziemy jego dziedzictwo”. Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy więc przybędzie właściciel winnicy, co uczyni z owymi rolnikami?»

Rzekli Mu: «Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze».

Jezus im rzekł: «Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: „Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgla. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach”. Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce».

Modlitwa przygotowawcza: Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały jego Boskiego Majestatu.

Wprowadzenie I (Wyobrażenie miejsca): Ustalenie miejsca jakby się je widziało. Postarajmy się zaangażować naszą wyobraźnię. Wyobraźmy sobie tę scenę i może nawet umieśćmy tam siebie. Wyobrażenia ma nam pomóc w modlitwie i ma nas utrzymać na modlitwie gdy przyjdą rozproszenia.

Wprowadzenie II (Prośba): Prosić Boga Pana naszego o to, czego chcę i pragnę. Prośmy o większą wielkoduszność względem Pana Boga w naszym życiu.

1. BYŁ GOSPODARZ, KTÓRY ZAŁOŻYŁ WINNICĘ

Zwróćmy uwagę na staranność tego gospodarza. Oddaje kompletną winnicę, nic nie trzeba robić w sensie wyposażania jej. Trzeba ją tylko uprawiać, zbierać plony i dzielić się z gospodarzem. Pewno każdy z dzierżawców zgodził się na taki układ i zgodził się na oddawanie określonej części zbiorów gospodarzowi. A jednak gdy przyszło co do czego z oddaniem należnej części był problem.

Interpretacja tej przypowieści narzuca się sama, winnica to Izrael, rolnicy-dzierżawcy to uczeni i faryzeusze, gospodarz to Pan Bóg a syn to przychodzący Jezus. Ale spróbujmy na tę przypowieść spojrzeć trochę inaczej. Pamiętając jednak, że jest ona wypowiedziana przez Jezusa jako jedna z ostatnich przed męką. To trochę taki testament Jezusa.

Potraktujmy tę przypowieść jako fragment mówiący o nas, o naszym życiu. To znaczy każdy z nas jest taką kompletną winnicą, nasze życie jest taką winnicą i to my jako rolnicy uprawiający tę winnicę/nasze życie powinniśmy oddawać Bogu to co jest Mu należne. Przecież przynoszę konkretne plony, konkretne owoce swoim życiem czy potrafię się nimi dzielić z Panem Bogiem? On jest tym gospodarzem dzięki któremu istnieję. Co z mojej życiowej winnicy mogę oddać Panu Bogu? Co do Niego należy?

2. ROLNICY

Postawa rolników wcale nie jest nam obca. My również dzisiaj przyzwyczajamy się do myśli iż to sami jesteśmy gospodarzami naszej winnicy, naszego życia. Jesteśmy przekonani, że ona tylko i wyłącznie do nas należy. A przecież pamiętajmy, że w przypowieści jest mowa o czasie zbiorów i taki czas zbiorów również i nas czeka. Przyjdzie taki moment.

A co jest mi trudno oddać Panu Bogu, co najtrudniej? Jaka część mojego życia najtrudniej jest mi ofiarować?

Warto o tym porozmawiać z Jezusem. O naszych trudnościach, o tym że czasami zachowujemy się jak rolnicy z przypowieści myśląc że jesteśmy panami życia i śmierci.

Rozmowa końcowa

Ojcze Nasz